

borgere kan følge med i, hvad der faktisk foregår.

Det er dybt ubehageligt, men det er et af de mange eksempler, der findes på, at der er meget langt fra den principielle tilslutning til åbenhed og så til de faktiske situationer, hvor de, der har magten og derfor kan blive generet, vil gøre, hvad de kan, for ikke at blive det. Og de kan åbenbart gøre forholdsvis meget, når vi bliver ved med at holde det på et meget overordnet principielt plan.

Det er godt, vi har vores ombudsmand. Vi kan også dér se, at der er nogle, der mener, at han er god i princippet, bare han ikke er alt for effektiv. Men det er godt, vi har ham. Det er derfor også vigtigt, at vi sikrer, at hans lovgrundlag er godt nok.

Jeg vil stadig væk sige, at med hensyn til postlisterne er det ikke godt nok endnu. Hvad angår journalisterne, står det efter den drøftelse, vi har haft nu, uklart for mig, om det er godt nok.

Ministeren sagde, at vi behøver ikke den her lov, for det er allerede nu slået fast, at god forvaltningsskik tilsiger, at både kommuner og stat osv. skal føre ordentlige journaler. Det vil sige, at vi ikke skal vente på ombudsmandsloven for at sikre, at lovgrundlaget er i orden. Det vil jeg håbe er rigtigt, for ellers er vi jo på den.

Jeg er i og for sig meget godt tilfreds med, at ministeren her slår fast, at det, der er fastslået som god forvaltningsskik, er det, der er god forvaltningsskik, og derfor har man ikke lov til – heller ikke i kommunerne, selv om Ombudsmanden ikke er efter dem – ikke at føre ordentlige journaler. Det har Gladsaxe vel på en eller anden måde også opdaget i den debat, der er foregået. Det er noget af det, jeg synes har været gavnligt her.

Så kommer diskussionen igen om postlisterne. Det er da klart, at jeg ikke kan love nogen, at det ikke giver mere besvær og bureaukrati. Det gør demokrati. Demokrati giver besvær, demokrati giver bureaukrati. Det mest effektive er da at have en centralistisk topstyring, gerne et oplyst enevælde, men selv det uoplyste er da mere effektivt end demokratiet, altså hvad angår mangel på bureaukrati.

Det vil have de følger, og derfor – og det ved fru Birthe Rønn Hornbech jo lige så godt som jeg – kan vi da ikke gå ud og sige, at vi vil have demokratiet til at virke, men det må ikke koste ekstra arbejde. Vel kan vi ej. Vi kan da godt pålægge kommunerne – og det kan lade sig

gøre betydelig lettere nu, hvor de også skal lave journaliseringer af den elektroniske post – at arbejde på en sådan måde, at disse postlister, uden at man skal lave alt for stort et ekstra arbejde, kan være tilgængelige, så man kan komme og se, hvad er der kommet ud af og ind i huset af post. Det er vel meningen, at loven ikke skal modarbejdes, men at den skal virke i de sammenhænge her.

Hermed har jeg også fået sagt de vigtigste kommentarer til ministeren, som jeg selvfølgelig var en lille smule overrasket over – da han dog tilhører det parti, der plejer at støtte vores forslag – fordi han pludselig var kommet til at lyde som hele det forsamlede Justitsministerium. Det er ikke altid lige klædeligt for en justitsminister at lyde som Justitsministeriet. Så være det sagt her, og forhåbentlig skal det ikke være nødvendigt at gentage alt for ofte, men det kan vi jo komme til igen. Jeg synes, det er ærgerligt, at vi kan høre Justitsministeriet slå for godt igennem i vores justitsminister. Jeg havde håbet, at det var Socialdemokratiet, der kunne høres med klar og tydelig røst.

Til Socialdemokraterne vil jeg bare her føje til, at jeg er glad for, at det var den gamle holdning, jeg kunne høre, og jeg ser frem til, at vi kan prøve at få opklaret, hvor stort bøvlet er og hvor stort behovet. Det kan vi få undersøgt ved at se, hvordan vores nordiske kollegaer har været villige til at genere også dem, der er bange for at blive generet af offentlige postlister. Vi kan også se, om det giver for meget besvær i forhold til udbyttet. Det spørgsmål kan man altid stille sig, selv om det dog skulle være blevet lettet af, at der skal laves lister over den elektroniske post.

Til Venstre har jeg vist sagt, at jeg tror ikke, vi undgår at få lavet gabestokke, hvis vi laver det her. Jeg er enig med fru Birthe Rønn Hornbech i, at det ikke skal gå ud over »den lille mand«. Det tror jeg altså også godt man kan undgå. Men de, der modarbejder postlister, er jo ikke dem, der er bange for den lille mand, det er dem, der er bange for deres eget skind og har magt til at modarbejde det her. Det er unægtelig en anden historie, og det er dem, vi ikke vil være så varssomme med. Den lille mand, det er i orden, den lille kone for den sags skyld også, men ikke hverken hr. eller fru fuldmægtig ditten, dytten, datten for slet ikke at snakke om departementschef histen og pisten. Der er vi helt med på, at der kommer mere åbenhed ind i det.

De Konservative kom med den sædvanlige meget principielle tilslutning til åbenhed og så